

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 104

din 19.11.2008

privind soluționarea contestației formulate de
S.C.S.R.L. din localitatea,
județul, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 13.10.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului prin adresa nr.din 13.10.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 13.10.2008, cu privire la contestația formulată **S.C.S.R.L.** din localitatea,

Societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, privind suma delei, reprezentând:

- lei TVA respinsă la rambursare;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată precizează că are ca obiect de activitate „Comerț cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare preponderentă de produse alimentare, băuturi și tutun”.

Contestatoarea menționează că în anii 2003 și 2004 a realizat în cea mai mare parte venituri din comerțul cu produse alimentare și accesorii pentru realizarea legăturilor televiziunii prin satelit care aparțin persoanelor

fizice care dețin aceste aparate în proprietate și nu cea de retransmisie a programelor TV, respectiv abonamente.

Societatea consideră că pro-rata nu s-a recalculat corect, deoarece în anul 2003 organul de control nu a luat în considerare niciun fel de venit din operațiuni care dau dreptul de deducere, iar în anul 2004 a realizat un volum foarte mic de venituri din operațiuni care dau dreptul la deducere.

2. De asemenea, societatea consideră că accesoriile nu s-au calculat conform prevederilor legale, acestea fiind stabilite și pentru perioada cât societatea înregistrează taxă pe valoarea adăugată de rambursat.

3. Totodată, contestatoarea susține că în perioada respectivă a efectuat lucrări de recepție a programelor TV, care nu au fost avute în vedere de organele de control, contrar prevederilor art. 141 din Codul fiscal și punctului 36 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

Societatea invocă și prevederile art. 147 din Codul fiscal, precum și cele ale punctului 50 din normele de aplicare.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, organele de control au constatat că în perioada 2003 – 2004 societatea a avut ca obiect de activitate difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale și a realizat operațiuni scutite de TVA fără drept de deducere (retransmiterea programelor de televiziune), exercitându-și integral dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în această perioadă.

Organele de control precizează că potrivit prevederilor legale dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitoare de TVA, care realizează atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, se realizează prin aplicarea pro-ratei astfel calculate asupra taxei pe valoarea adăugate deductibile înregistrată.

În urma recalculării taxei pe valoarea adăugată deductibile, organele de control au constatat următoarea situație:

Anul 2003:

- venituri din operațiuni care dau drept de deducere = ... lei;
- venituri din operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere =lei;
- pro-rata = ...;
- TVA deductibilă înregistrată de societate =lei;
- TVA deductibilă recalculată = ... lei;

- diferență TVA =lei;

Anul 2004:

- venituri din operațiuni care dau drept de deducere =lei;
- venituri din operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere = lei;
- pro-rata =%;
- TVA deductibilă înregistrată de societate = lei;
- TVA deductibilă recalculată = lei;
- diferență TVA =lei.

În urma verificării efectuate, organele de control au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, considerând că nu au fost respectate prevederile art. 23 din Legea nr. 345/2002 și art. 147 din Legea nr. 571/2003, motiv pentru care nu au admis la rambursare suma respectivă.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, organele de control au calculat accesorii în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar de organele de control pentru anul 2003, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care societatea și-a retras contestația pentru această sumă.

În fapt, prin adresadin 17.11.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 17.11.2008, societatea comunică că își retrage contestația pentru suma delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă anului 2003, stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, pe motiv că societatea și-a exercitat integral dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în anul 2003, în condițiile în care a realizat operațiuni scutite de TVA fără drept de deducere, respectiv retransmiterea programelor de televiziune.

În drept, dispozițiile **art. 208 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează următoarele:

„Retragerea contestației

(1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.”

În ceea ce privește acest articol, **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** de aprobare a Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **la pct. 4.3**, stipulează:

„4.3. Organul de soluționare competent va comunica decizia prin care ia act de renunțarea la contestație după expirarea termenului general de depunere a contestației.”

Prin urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului **constată renunțarea** de către **S.C.S.R.L.** din localitatea la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, privind suma de **....lei**, reprezentând TVA aferentă anului 2003, respinsă la rambursare de către organele de control.

2. Referitor la suma delei, reprezentândlei TVA și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra legalității modului de determinare de către organele de control a dreptului la deducerea taxei aferentă achizițiilor din anul 2004, în condițiile în care societatea realizează atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că societatea și-a exercitat integral dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în anul 2004, în condițiile în care a realizat și operațiuni scutite de TVA fără drept de deducere, respectiv retransmiterea programelor de televiziune.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 141 și 147 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se prevede că:

„Art. 141

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

(1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

m) realizarea, difuzarea și/sau retransmisia programelor de radio și/sau de televiziune, cu excepția celor de publicitate, efectuate de unitățile care produc și/sau difuzează programele audiovizuale, precum și de unitățile care au ca obiect de activitate difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale; [...]

Art. 147

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

(1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, este denumită în continuare plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt.

(2) Dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor achiziționate de orice plătitor de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt se determină conform prezentului articol.

(3) Achizițiile de bunuri și servicii destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se înscriu într-un jurnal pentru cumpărări, care se întocmește separat pentru aceste operațiuni, și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achizițiile de bunuri și servicii destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni se înscriu în jurnalul pentru cumpărări, care se întocmește separat pentru aceste operațiuni, iar taxa pe valoarea adăugată aferentă acestora nu se deduce.

(5) Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe

valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata. [...]

(7) Pro-rata se determină ca raport între: veniturile obținute din operațiuni care dau drept de deducere, inclusiv subvențiile legate direct de prețul acestora, la numărător, iar la numitor veniturile de la numărător plus veniturile obținute din operațiuni care nu dau drept de deducere. În calculul pro-rata, la numitor se adaugă alocațiile, subvențiile sau alte sume primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, în scopul finanțării de activități scutite fără drept de deducere sau care nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Se exclud din calculul pro-rata veniturile financiare, dacă acestea sunt accesorii activității principale. Nu se includ în calculul pro-rata serviciile efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, astfel cum sunt definiți la art. 151 alin. (2), pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată. Pro-rata se determină anual, situație în care elementele prevăzute la numitor și numărător sunt cumulate pentru întregul an fiscal. Prin excepție, aceasta poate fi determinată lunar sau trimestrial, după caz, conform alin. (13), situație în care elementele prevăzute la numitor și numărător sunt cele efectiv realizate în cursul fiecărei luni, respectiv trimestru.

(8) Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este ori pro-rata definitivă determinată pentru anul precedent, ori pro-rata estimată în funcție de operațiunile prevăzute a fi realizate în anul curent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal teritorial, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie, nivelul pro-rata provizorie aplicată, precum și modul de determinare a acesteia. Taxa pe valoarea adăugată de dedus se determină prin aplicarea pro-rata provizorie asupra taxei pe valoarea adăugată deductibile, aferente achizițiilor destinate atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere, determinată potrivit alin. (5).

(9) Persoanele impozabile care nu au determinat pro-rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau și nici nu prevedeau realizarea de operațiuni fără drept de deducere în cursul anului, și care ulterior realizează astfel de operațiuni nu au obligația să calculeze și să utilizeze pro-rata provizorie. În cursul anului este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată. La finele anului vor aplica următoarele reguli:

a) dacă pot efectua separarea achizițiilor de bunuri/servicii pe destinațiile prevăzute la alin. (3) - (5), vor regulariza astfel: din taxa dedusă în cursul anului se scade taxa de dedus rezultată prin aplicarea pro-rata definitivă pentru achizițiile destinate atât realizării de operațiuni cu drept de deducere, cât și pentru operațiuni

fără drept de deducere, determinate conform alin. (5), și/sau taxa aferentă bunurilor/serviciilor destinate exclusiv operațiunilor cu drept de deducere, determinate conform alin. (3), iar diferența rezultată se înscrie pe un rând distinct în decontul din ultima perioadă fiscală a anului, ca taxă de plată la bugetul de stat;

b) dacă nu se poate efectua separarea pe destinații, potrivit lit. a), se aplică pro-rata definitivă asupra tuturor achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în cursul anului, iar diferența rezultată se înscrie pe un rând distinct în decontul din ultima perioadă fiscală a anului.

(10) Pro-rata definitivă se determină în luna decembrie, în funcție de realizările efective din cursul anului, potrivit formulei de calcul prevăzute la alin. (7).

(11) Regularizarea deducerilor operate după pro-rata provizorie se realizează prin aplicarea pro-rata definitivă asupra sumei taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achizițiilor prevăzute la alin. (5). Diferența în plus sau în minus față de taxa dedusă, conform pro-rata provizorie, se înscrie pe un rând distinct în decontul ultimei perioade fiscale.

Din textele de lege citate mai sus se reține că în situația în care contribuabilul realizează atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor pentru care nu se cunoaște destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, se deduce pe bază de pro-rata.

De asemenea, se reține că taxa pe valoarea adăugată de dedus se determină prin aplicarea pro-ratei asupra taxei pe valoarea adăugată deductibile aferente achizițiilor destinate atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere.

Din actul de control rezultă că în anul 2004 societatea a realizat atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, contribuabilul exercitându-și integral dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în această perioadă.

Prin adresadin 17.11.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 17.11.2008, societatea susține că nu și-a exercitat integral dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în anul 2004, cum în mod eronat menționează organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere.

Totodată, contestatoarea susține că în perioada respectivă a efectuat lucrări de recepție a programelor TV, care nu au fost avute în vedere

de organele de control, contrar prevederilor art. 141 din Codul fiscal și punctului 36 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

În susținerea cauzei, contribuabilul depune copii după balanțe de verificare pentru anul 2004, jurnale de cumpărări și de vânzări, deconturi de TVA aferente anului 2004 și note contabile.

Din analiza documentelor depuse de contribuabil se reține că taxa pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societatea în anul 2004 este delei, în timp ce prin decizia de impunere organele de control precizează că taxa pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate este de lei.

Totodată, din deconturile de TVA, existente în xerocopie la dosarul cauzei, rezultă că taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate în anul 2004 este delei (.....lei în trim. I 2004 + lei în trim. II 2004 +lei în trim. III 2004 + lei în trim. IV lei 2004), în timp ce taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor înregistrate în anul 2004 este delei.

Prin decizia de impunere contestată, organele de control precizează că pentru anul 2004 la stabilirea taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, s-au avut în vedere următoarele:

- venituri din operațiuni care dau drept de deducere =lei;
- venituri din operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere = lei;
- pro-rata =%;
- TVA deductibilă înregistrată de societate = lei;
- TVA deductibilă recalculată = lei;
- diferență TVA =lei.

Din jurnalul de cumpărări rezultă că taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor efectuate în anul 2004 este delei, iar din deconturile de TVA rezultă că taxa de dedus estelei, fapt ce duce la concluzia că societatea nu a dedus integral taxa pe valoarea adăugată aferentă tuturor achizițiilor din anul 2004, așa cum menționează organele de control prin decizia de impunere contestată.

De asemenea, din actul administrativ atacat se reține că organele de control au aplicat pro-rata asupra taxei pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de lei, în timp ce din documentele depuse de contribuabil în susținerea cauzei rezultă că taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor destinate atât realizării de operațiuni care dau drept de deducere, cât și celor care nu dau drept de deducere, este delei.

Din actul de control nu rezultă documentele ce au fost avute în vedere la stabilirea taxei pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de societate în sumă de lei, asupra căreia au aplicat pro-rata.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Totodată, conform **art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, **„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”**

În legătură cu aplicarea acestui articol, **punctul 182.1** din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere că din actul de control nu rezultă documentele ce au fost avute în vedere la stabilirea taxei pe valoarea adăugată deductibilă înregistrată de contribuabil și ținând cont de faptul că societatea depune în susținerea cauzei copii după balanțe de verificare pentru anul 2004, jurnale de cumpărări și de vânzări, deconturi de TVA aferente anului 2004 și note contabile, din care rezultă alte sume decât cele avute în vedere de organele de control la determinarea pe bază de pro-rată a taxei pe valoarea de dedus, urmează ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea taxei pe valoarea adăugată contestată și a accesoriilor aferente, strict pentru aceeași perioadă și aceeași sumă, și să emită un nou act administrativ fiscal având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Întrucât prin contestația formulată societatea susține că la calculul accesoriilor nu s-au avut în vedere prevederile legale, în sensul că acestea au fost stabilite și pentru perioada cât societatea înregistra taxă pe

valoarea adăugată de rambursat, organele de control, la reverificare, vor analiza și acest aspect.

Față de cele prezentate, urmează **a se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, privind suma delei, reprezentândlei TVA și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 216 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit căroră:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Pentru considerentele prezentate și în temeiul prevederilor art. art. 64, 208, 213 alin. (4) și 216 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 4.3 și 12.7 din Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 de aprobare a Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 141 și 147 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 102.5 și 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, coroborate cu art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, privind suma de **....lei**, reprezentând:

-lei TVA respinsă la rambursare;
- lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca printr-o altă echipă să se procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului **ia act de renunțarea** la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 27.08.2008, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 29.08.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 29.08.2008, privind suma de **....lei**, reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

1. PROCEDURĂ – renunțare la contestație

- art. 208 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

2. TVA – stabilirea TVA deductibilă pe baza pro-ratei

- art. 141 și 147 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal